

ПО-ЛЮДСЬКИ

I

Онучкарський заробіток,
Звісно, хліб то не масний:
Ходиш, бродиш, мокнеш, мерзнеш,
Як той пес, за гріш марний,—
А згадати якось любо,
Йй же богу! Поле, ліс,
Різні села, різні люди...
І де тільки бог мя нісі!

І якого тільки дива
Між людьми я наглядівсь!
Правда, і добро траплялось,
Та сліз, горя, кривди більш.
Серед сутолоки тої,
Наче зорі ті ясні,
Так дві постаті жидівські
Споминаються мені.
Ви видали, як з криниці
Польової косарі
Літом воду п'ють, всім тілом
Ниць припавши до землі,—
Так оба мої знайомі
В праці, з потом на чолі,
Черпали життя й здоров'я
З мами нашої землі.
Кривди людської ніколи
Не прилип до них окрух,
А від них у мир добро йшло,
Мов вода з нори на луг.
Край наш бідний, люд наш темний
У біді затверд, окріп,
Ще й смієсь чужому горю,
Брату з горла видре хліб.
От тому годиться тямить
Про людей, що з тої тьми,
З тої вовківні страшної
Вирвались, щоб бути людьми.